

har besiddet med Hensyn til Forslagets Muligheder for Øjeblikket, forklarer ogsaa, at det ærede Medlem kan have et saadant Syn paa det, som han her har givet Udtryk. Derimod maa jeg jo sige, at paa den ærede Ordførers Naivitet tror jeg saa lidt ved denne Lejlighed som ved nogen tidligere. Det eneste, der kunde give mig Troen paa, at det ærede Medlem maaske virkelig har nærret den Opfattelse, at dette Lovforslag i en Haandevending lod sig gennemføre paa Rigsdagen, er dette, at det har været sat paa Tingets Dagsorden paa et Tidspunkt, som ligger ret langt forud for denne Dag, og hvis det ærede Medlem altsaa havde ment, at det vilde være af Betydning at faa den længst mulige Tid til dette Lovforslags Behandling, maatte jeg jo tænke mig, at de Muligheder, der den Gang stillede sig hindrende for, at Behandlingen af det kunde været fremmet her, maatte have kunnet overvindes. Der er, som sagt, nu kun meget kort Tid til Rigsdagssamlingens Afslutning, og indenfor denne Tid vil Forhandlinger kunne føres i et Udvalg, maaske ogsaa kunne føres med et Udbytte, som kan blive af Betydning for denne Sags videre Drøftelse, eventuelt paa et andet Grundlag, i den kommende Samling, men at det skulde kunne føre til noget Resultat i den nævnte korte Tid, det føler jeg mig overbevist om, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Virkeligheden slet ikke tror paa. Nej, Formaalet har været dette — derom føler jeg mig overbevist, og det kan i og for sig være meget smukt — at holde Liv i denne Sag og at opnaa de agitatoriske Fordele, som en Paapegen af en formodet ændret Stilling fra Venstres Side til disse Spørgsmaal muligvis kan give, og denne eventuelle Fordel har man fra den ærede Ordførers og fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Side ogsaa søgt efter Evne at erhverve i de Udtalelser, der er fremkommet her. Det ærede Medlem Hr. Rode har fuldkommen Ret i, at det var den Ballinske Koncentration under Krigen, som gav den direkte Anledning til, at man kom ind paa Overvejelser af en saadan Lovgivning. Men de Forhold, hvis Tilstedeværelse altsaa den Gang gjorde dette rimeligt, og som i særlig Grad ogsaa var bestemmende for Venstres Stilling og for de Personers Stilling, der af Venstre var delegeret til at forhandle om disse Spørgsmaal, er ingeniunde mere til Stede. Og naar man fra visse Venstremedlemmers Side ved Forberedelsen af denne Sag i 1918—19 har formodet, at den kommende

Tid vilde frembyde særlige Udviklingsmuligheder for Trustdannelser her i Landet, vil jeg tværtimod overfor denne de Herrers Formodning hævde, at saaledes har Udviklingen ingeniunde været. Hvor vanskeligt dette Spørgsmaal er, som vi her staar overfor, ja, det lærer disse Forslags Historie ud over den hele Verden os. Derfor har det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen utvivlsomt Ret i, at særdeles meget vilde det ikke nytte, om man nedsatte en Kommission. Det ærede Medlem henviste til, hvad der er kommet ud af en saadan Kommissions Arbejde i England. Der er kommet en meget stor teoretisk Betænkning, præget af mange af de samme Tanker, som ogsaa har været fremme her i Dag; noget som helst faktisk og praktisk er der ikke kommet ud deraf. Heller ikke de lange Overvejelser i Norge er der kommet noget positivt Resultat af udover en Registrering af Sammenslutninger med det Formaal at faa et Overblik over, i hvilket Omfang de findes indenfor det norske Næringsliv. Naar nu det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har lovsunget den store Sagskundskab, som fandtes indenfor den svenske Kommission, og har redegjort for de Henstillinger, som fra denne er tilgaaet Regeringen, saa skal jeg ikke bestride Rigtigheden af noget af det, som det ærede Medlem i denne Forbindelse fremsatte, men indskrænke mig til at spørge det ærede Medlem: Hvad har den socialdemokratiske Regering i Sverige foretaget sig for at føre ud i Virkeligheden nogle af de Tanker, som var fremført af Kommissionen? Jeg ved ikke, at den har foretaget sig noget til Fremme deraf, den har dog haft Maaneder dertil. Altsaa har formentlig den nu afgaaede socialdemokratiske Regering ikke haft den Opfattelse af Erhvervslivet i Sverige, at det var af tvungende Nødvendighed i stor Hurtighed at søge en Lovgivning paa Grundlag af Kommissionens Indstilling fremmet, men derom vil maaske det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kunne give Oplysning.

Det ærede Medlem Hr. Rode mener, at noget af det, som er sket i den senere Tid, kunde have været hindret, hvis Lovforslaget var vedtaget i 1919. Jeg tror rigtignok, det ærede Medlem i saa Henseende tager ganske fejl, thi jeg tror, at en Indtrængen i de sidste Aars Begivenheder indenfor det specielle Omraade, man her tænker paa, nemlig Bankomraadet, som havde gjort det muligt at afsløre de Forhold, der nu efterhaanden kommer frem gennem de Forhør, der er henvist